

[Indenrigsministeren]

til drøftelse i dag. Det er slet ikke den problemstilling, vi drøfter, og derfor mener jeg, vi skal holde os til det emne, vi har til debat her i dag. Jeg mener fortsat det, jeg sagde, og det har ikke noget med decentralt system, eller hvad man ellers politisk kan skyde mig i skoene, at gøre.

Det har ganske simpelt noget at gøre med, at jeg mener, vi skal have den fornødne ekspertise i disse sager, når jeg sagde, at noget af det, vi skal overveje, er, hvilke sager der kan påklages lokalt, hvilke sager amtsrådene direkte skal stå til ansvar for selv, og hvilke sager der er af en sådan karat, at de må klages centralt.

Jeg mener i virkeligheden, at der ligger en tredeling i forslaget, fordi man foreslår et lokalt ankesystem, en klage til sygehuskommunerne og samtidig en central klage. Det synes jeg måske er at gøre lige rigeligt ud af det.

Til det sidste, som blev sagt fra forslagsstillernes side, skal jeg sige, at jeg på nuværende tidspunkt ikke er i stand til mere detaljeret, end jeg har gjort, ud fra de principper, jeg har nævnt, at løfte sløret for, hvad jeg har i tankerne i ministeriet, men jeg vil inden ret længe være i stand til også at fortælle kommunaludvalget, hvad den kommende lovgivning nærmere vil gå ud på.

Jeg håber, og det skal blive det sidste, jeg siger her, at vi kan blive enige om at samle et stort, bredt flertal om et forslag på dette område. Jeg mener faktisk, at der har været så megen kritik af systemet, at vi må føle, at nu er vi nødt at få det lavet om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 99:

Forslag til folketingsbeslutning om initiativer vedrørende ikke-autoriserede lægemidler og helbredelsesmetoder.

Af Agerschou (SF) m.fl.

(Fremsat 12/2 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det beslutningsforslag om ikke-autoriserede lægemidler og helbredelsesmetoder, som vi skal behandle nu, er stort set identisk med det, der blev fremsat af de samme forslagsstillere for et lille års tid siden. Jeg er naturligvis glad for, at vi kan drøfte forholdene omkring naturhelbredelse, alternativ medicin osv., som der jo har været en stor udvikling inden for igennem de sidste år og en måske stadig stigende interesse for i befolkningen og her.

Men når dette er sagt, så vil jeg straks tilføje, at jeg fortsat ikke kan støtte de konkret foreslåede initiativer på området, uanset hvor spændende jeg i øvrigt synes den debat er. Jeg synes ikke, debatten for et år siden pegede i retning af, at der var en udtalt interesse for at etablere et offentligt organ, der skulle forestå en afprøvning m.v. af ikke-autoriserede lægemidler og helbredelsesmetoder. Heller ikke udviklingen i det forløbne år peger på et behov for et organ af den art. Så jeg undrer mig måske en lille smule over, at vi nu igen skal behandle et stort set identisk forslag.

For nogen tid siden, i efteråret 1984, lavede Danmarks Apotekerforening og Helsebranchens Leverandørforening en aftale om etablering af en vurderingsordning for naturmedicin. Jeg har tidligere over for udvalget givet udtryk for, at jeg er noget skeptisk over for denne vurderingsordning, fordi den på en eller anden måde vil blåstemple nogle præparater fremfor nogle andre, og fordi forbrugerne med ordningen kunne få det indtryk af vurderingen, at den ikke kun omfatter en garanti for, at præparaternes indhold faktisk svarer til den deklaration, der står på den, men også at præparaterne havde